

Det internationale

Da D.K. stiftedes den 24. februar 1871 var det som en lokal afdeling af den internationale kvindebevægelse. Pudsigt nok vakte ordet "international" imidlertid anstød. Man satte det i forbindelse med Kommunen i Paris, og vi må vel erkende, at sligt også i dag ville vække forargelse i vor agtverdige forening. Det var især de jyske medlemmer, der ønskede udskillelse og oprettelse af et dansk kvindesamfund, og i oktober 1871 - altså for præcis 90 år siden - blev det da vedtaget, at Dansk Kvindesamfund skulle være "aldeles selvstændigt, aldeles uafhængigt af 'l'association internationale des femmes'."

Nu 90 år efter er det, som det gamle problem bliver aktualiseret på ny. Europa står overfor en nær sammensmeltning, udviklingslandenes problemer trænger sig stadig stærkere på. Sandheden er vel, at skal vi bevare vor selvstændighed, så kan vi ikke klare os alene, men må samarbejde med de lande og de personer, der har samme målsætning som vi. Der vil utvivlsomt i de kommende år blive brug for stadig større rejseaktivitet.

Vi er glade for, at RITA KNUDSEN og JYTTE NIELSEN var i Paris for at skabe kontakter dernede, og vor egen internationale organisation har som bekendt netop i år haft kongres i Dublin med delegerede fra 24 andre lande. Man beskæftigede sig her særlig med spørgsmålet om, hvordan kvindesagen kan støttes i u-landene.

Nationalrådet holder den 26. oktober møde om markedsproblemerne, og med så fremragende talere som ambassader BODIL BECHTRUP og EVA HEMMER HANSEN samt ELLA OLSEN, og D.K. står som medindbyder. Det er mit håb, at vi fra dansk side kan være med til at præge det ny Europa i stedet for at lade os udmaevrere.

Det internationale udvalg har planer om et særligt seminar for kvinder i udviklingslandene. Det er tanken at holde det i august/september måned næste år. Ligesom sidst er det tanken, at deltagerne skal 2 uger på højskole, men de andre 2 uger skulle tilbringes i private hjem, dels i hovedstaden, dels i Århus, og vi håber, at der lige som sidst vil være mange, der melder sig som værter. Vi har været hos statsministeren med planerne og mødt megen velvilje, men det store arbejde med udstillingen har bevirket, at vi har måttet lade disse planer ligge lidt til side, indtil udstillingen er afviklet, men så håber jeg til gengæld, at alle vil være enige med os i, at dette kursus nok er værd at ofre tid og kræfter på.

Der har i sommer været et seminar i Bukarest, hvortil F.N. havde indbudt en repræsentant fra Danmark. En herre fra justitsministeriet valgtes til at repræsentere Danmark på kongressen, som drøftede kvindesaglige problemer. - Forøvrigt ser det af referaterne ud til, at seminaret i sin hovedkonklusion fulgte kvindesaglige linier.

(Mens vi var hos statsministeren angående seminarét, understregede vi det uheldige i, at justitsministeriet til kongressen i Bukarest sendte en mandlig repræsentant - selv om han sikkert har været fortræffelig - for vi har da her i landet så mange fremragende kvinder, der er eksperter på det familieretlige område.)

Jeg kan yderligere meddele, at vi overfor statsministeren har fremhævet betydningen af, at det ikke blev mænd alene, der fik med markedsplanerne at gøre, og samtidig understregede vi betydningen af et fastere nordisk samarbejde.